

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.533 van 31 mei 1999
in de zaak A. 81.666/IX-1595.**

In zake : de Koninklijke Federatie der Garagehouders
van België (FEGARBEL),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. SOCQUET,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

tussenkomen de partij :

de VZW Belgische Confederatie van de Auto-
handel en reparatie en van de aanverwante
sectoren (FEDERAUTO),
die woonplaats kiest bij
advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de Koninklijke
Federatie der Garagehouders van België (FEGARBEL) op
21 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote
Ondernemingen van 3 juni 1998 waarbij FEDERAUTO offi-
cieel erkend wordt als nationale Beroepsfederatie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
ting vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten
D. SOCQUET en J. VANCAMPENHOUT die verschijnen voor de
verzoekende partij, van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die
verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat
S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de tussenkomende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Koninklijke Federatie der
garagehouders van België met een verzoekschrift van
21 december 1998 vraagt om in het administratief kort
geding te mogen tussenkomen;

1. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwisten; dat er over de door hen opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide, cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen te dezen niet het geval is;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"II. NOPENS HET MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL en het RECHTENS VEREISTE BELANG

Aangezien in deze onmiddellijk dient te worden vastgesteld dat het thans bestreden besluit een voor vernietiging vatbare uitvoerbare administratieve

rechtshandeling uitmaakt in de zin van artikel 14 R.v.St.-wet¹;

Het bestreden besluit maakt dat FEDERAUTO officieel wordt erkend als nationale beroepsfederatie;

Verzoekende partij beschikt over een voldoende² belang teneinde de schorsing van de tenuitvoerlegging, respectievelijk de nietigverklaring van dit besluit te vorderen³, immers het loutere feit van erkenning van FEDERAUTO tot nationale beroepsfederatie heeft onmiddellijke gevolgen voor wat betreft de werking van verzoekende partij;

Enige nadere uitleg :

Verzoekende partij dient te worden omschreven als een bond van wettig erkende beroepsverenigingen in de zin van artikel 18 van de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen;

Tot april 1997 waren er dertien erkende beroepsverenigingen (zgn. regionale leden) lid van FEGARBEL;

Door het bestreden besluit wordt FEDERAUTO erkend als nationale beroepsvereniging;

Erkende nationale beroepsfederaties worden gegroepeerd in interfederale bureau's⁴;

Het directe gevolg hiervan is dat FEDERAUTO⁵ thans evenzeer deel uitmaakt van het Interfederaal Bureau nr. 4, doch zonder aan de vereiste voorwaarden hiertoe te voldoen;

Deze interfederale bureaus hebben tot opdracht, op eigen initiatief of op aanvraag van een minister of van de Hoge Raad voor de Middenstand, adviezen te geven en voorstellen te doen nopens problemen die in het bijzonder verband houden met het beroep of de groep van beroepen die zij vertegenwoordigen⁶.

De erkenning als nationale beroepsfederatie vormt evenwel nagenoeg het enige middel om erkend te worden als zijnde representatief voor de sector, en om patronale afgevaardigden te mogen aanduiden in de paritaire Comités⁷.

Het is juist op dit gebied dat verzoekende partij zich in haar werking en belangen zwaar geschaad ziet,

¹ Zie hieromtrent zeer uitvoerig het hierbij gevoegde verslag van auditeur Vermeire in de zaak A/A. 76.090/IX-750 op blz. 120 e.v.;

² Mijn inziens evident belang;

³ cfr. tevens verslag van auditeur Vermeire dewelke een blijkbaar zeer ruime interpretatie van dit "belang" onderschrijft;

⁴ Cfr. artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 28 mei 1979 houdende coördinatie van de wetten betreffende de organisatie van de middenstand.

⁵ FEGARBEL maakt uiteraard reeds deel uit van het Interfederaal Bureau nr. 4;

⁶ zie artikel 10 voornoemd K.B.;

⁷ cfr. artikel 3 van de C.A.O.-Wet;

onder meer om reden dat FEDERAUTO niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om als nationale beroepsfederatie erkend te worden (zo beschikt FEDERAUTO onder meer niet over de vereiste rechtspersoonlijkheid) en zij aldus afbreuk doet aan de bescherming dewelke de wetgever ten behoeve van de aangesloten leden, en aldus van de statutaire belangen van verzoekende partij, heeft ingebouwd.

FEDERAUTO zal als nationale beroepsfederatie werkzaam zijn naast verzoekende partij, en zal aldus bedoelde groeperingen uit de sector kunnen vertegenwoordigen, waar zij hiertoe niet aan de voorwaarden voldoet en aldus de haar toegewezen rechten in feite niet zou mogen uitoefenen;

Dat door dit wel te doen FEDERAUTO rechtstreeks nadeel toebrengt aan FEGARBEL dewelke wél op een feitelijke en juridisch correcte manier gemandateerd werd om de belangen van onder meer garagehouders te verdedigen;

Dat de wetgever de voorwaarden om erkend te worden juist om deze reden heeft omschreven, zodanig dat niet eender welke feitelijke vereniging zou toegelaten worden tot het Interfederaal Bureau nr. 4; Deze 'toelatingsvoorwaarden' of 'erkenningvoorwaarden' werden aldus door de wetgever vooropgesteld ter bescherming van de sector, zodanig dat deze sector (of bepaalde delen daarvan) de zekerheid hebben dat zij zich niet aansluiten bij een groepering (inzonderheid FEDERAUTO) dewelke in feite hun belangen niet op een behoorlijke wijze kan behartigen; Dat de behartiging van de belangen van de sector juist behoort tot het (statutair) doel van verzoekende partij.

FEDERAUTO verkrijgt aldus op een onrechtmatige wijze medezeggenschap in bedoelde organen, naast verzoekende partij, waardoor de rechten van verzoekende partij uiteraard met de voeten worden getreden;

Verzoekende partij heeft nochtans duidelijk aan de bevoegde Minister uiteengezet om welke redenen FEDERAUTO niet kon erkend worden als nationale beroepsfederatie, doch blijkbaar zonder enig gevolg¹.

Minister Pinxten stelt in zijn antwoordschrijven van 9 januari 1998 hetgeen volgt : '(...) In uw brief van 21 augustus 1997², getekend door de heer J. MEGANCK, ondervoorzitter, tekent uw organisatie bezwaar aan tegen de aanvraag van FEDERAUTO als representatieve organisatie.

Mijn bevoegde administratie heeft uw bezwaren onderzocht. Dit onderzoek leidde tot volgende bevindingen :

¹ zie inhoud schrijven FEGARBEL dd. 21.08.1997;

² na ruim vier maanden heeft de Minister het blijkbaar toch nuttig geacht om een antwoordschrijven aan FEGARBEL te richten ...;

- 1) De ontbinding van COMAUBEL werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 13 oktober 1994 (akte nr. 16.977).
- 2) Luidens artikel 6 van de wetten betreffende de organisatie van de Middenstand, gecoördineerd op 28 mei 1979, richt de werking van nationale beroepsfederaties zich naar een beroep of groep van beroepen.
FEDERAUTO blijkt statutair de beroepen te vertegenwoordigen opgesomd in artikel 4 van haar statuten.
- 3) De samenstelling van FEDERAUTO is weliswaar zeer verscheiden, doch blijkt mij geen afbreuk te doen aan de vigerende erkenningsvoorwaarden.
- 4) Waar U de dubbele vertegenwoordiging van een bepaalde beroepstak in het Hoge Raad (lees; Interfederaal Bureau) betwist, voorziet artikel 19 van het K.B. van 4 juni 1979 dat iedere afgevaardigde in een Interfederaal Bureau over een of twee stemmen beschikt naargelang het beroep is vertegenwoordigd door verschillende federaties of door een enkele federatie.

Uit de door U aangebrachte argumenten kan niet besloten worden dat FEDERAUTO geen beroepsfederatie zou zijn zoals bedoeld bij artikel 6 van de voormelde wetten tot organisatie van de Middenstand (...)';

Om de hierna uiteengezette redenen kan verzoekende partij zich uiteraard niet verzoenen met dit standpunt onder meer om reden dat FEDERAUTO, het weze herhaald, geenszins voldoet aan de wettelijke vereisten ter zake om als een nationale beroepsfederatie erkend te worden.

Dat voor de duidelijkheid ten deze tevens dient verwezen te worden naar de inhoud van de beschikking van de kort geding rechter van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 27 november 1997;

De rechter bepaalt in dit vonnis¹ het volgende :
'(...) NOPENS DE VOORGAANDEN Het kan nogmaals in herinnering worden gebracht dat tussen enerzijds FEGARBEL (...) en anderzijds FEDERAUTO, en de personen achter deze verenigingen, een ware procedureslag woedt, naast een strijd 'op het terrein' om zoveel mogelijk leden te verwerven (...).

In onderhavige procedure ontwikkelt FEDERAUTO (opnieuw) dezelfde stelling die er op neerkomt dat FEGARBEL al haar rechten heeft overgedragen aan FEDERAUTO.

Los van de (toch wel essentiële) vraag of het juridisch dispuut tussen de partijen wel relevant voorkomt aangezien de organisatie en de werking van het Paritair Comité nr. 112 en het Sociaal Fonds voor

¹ voor een volledige weergave : zie de hierbij gevoegde integrale tekst van bedoelde beschikking;

het Garagebedrijf gestoeld lijkt te zijn op de representativiteit van de participanten, komt het te dezen inopportuun voor om de door FEGARBEL gevorderde maatregelen op hun gegrondheid te onderzoeken, nu eerstdaags een arrest mag verwacht worden dat een totaal andere situatie zou kunnen creëren.

In afwachting komen louter precaire en bezwarende maatregelen met toepassing van artikel 19 tweede lid Ger. W. opportuun voor, meer bepaald om de toestand tussen partijen voorlopig te regelen (alvorens de ogenschijnlijke rechten te onderzoeken). Het treft de rechter in kort geding immers dat het Sociaal Fonds voor het Garagebedrijf, dat nochtans werd opgericht ten behoeve van alle garagebedrijven, geen overstijgend en afwachtend standpunt inneemt, rekening houdende met de representativiteit van de onderscheiden sectoren, maar integendeel deelneemt aan het dispuut tussen FEDERAUTO en FEGARBEL. Het komt de rechter in kort geding voor dat het Sociaal Fonds aldus de grenzen van haar wettelijke rol te buiten lijkt te gaan.

OM DEZE REDENEN :

Wij, BOON J., rechter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen; (...)

Zeggen dat het voorlopig niet opportuun voorkomt om de onderhavige vorderingen te onderzoeken, zolang het Hof van Beroep geen uitspraak zal hebben gedaan over de thans in beraad genomen zaak (...).

Alvorens de middelen en rechten van de partijen te onderzoeken, en dienvolgens louter ten precaire titel :

Leggen het SOCIAAL FONDS verbod op, louter in afwachting van onze beoordeling, enige uitkering te verrichten 'aan FEDERAUTO of aan FEGARBEL' met betrekking tot de kosten voor informatie en vorming van de werkgevers, behoudens akkoord tussen deze partijen.

Zeggen dat het opleggen van een dwangsom te dezen voorlopig niet nodig voorkomt gezien de hoedanigheid van het SOCIAAL FONDS en de aansprakelijkheid van haar beheerders. (...);

Dat het aldus duidelijk moge zijn dat FEDERAUTO de erkenning als nationale beroepsfederatie, waartoe de representativiteit een wettelijke voorwaarde vormt en waartoe deze aldus wordt bevestigd, ten bate zal nemen om te gebruiken tegen FEGARBEL in de lopende burgerlijke procedures;

De erkenning als nationale beroepsfederatie vormt nagenoeg het enige middel om erkend te worden als zijnde representatief voor de sector, en om patronale afgevaardigden te mogen aanduiden in de Paritaire Comités (artikel 3 C.A.O.-Wet 1968);

Feit is dat zowel in het Paritair Comité als in het Sociaal Fonds voor de Garagesector (nr. 112), de

8 werkgeversmandaten thans worden ingenomen door FEGARBEL (6) en COMAUBEL (2);

De benoemingen gebeurden in 1994, en zullen pas aflopen in 1998;

Het Sociaal Fonds beheert ettelijke 10-tallen miljoenen franken, waarvan zij jaarlijks zowat 30 à 35 miljoen frank uitkeert aan de werkgeversorganisaties bij wijze van tussenkomst in de kosten voor informatie en vorming van de werkgevers.

Krachtens artikel 20 van de statuten van het Sociaal Fonds kunnen de bedoelde uitkeringen enkel geschieden aan werkgeversorganisaties, vertegenwoordigd in het Paritair Comité voor het Garagebedrijf.

Federauto kon geen deel uitmaken van het Paritair Comité, daar het niet erkend was^{1.2}

Samenvattend kan worden gesteld dat het thans bestreden besluit waarbij Federauto wordt erkend als nationale beroepsfederatie tot onmiddellijk gevolg heeft dat FEDERAUTO rechten kan opeisen, en dit ten nadele van verzoekende partij, zowel met betrekking tot haar vertegenwoordiging als met betrekking tot het aan haar laten uitbetalen van gelden, tegenover het Sociaal Fonds voor het Garagebedrijf dat is opgericht in het kader van het P.C. nr. 112.

Wat FEDERAUTO niet is gelukt via de rechtbank om, schijnt nu via de Minister (en na een lichtzinnig onderzoek van zijn administratie) toch te lukken.

Dat het aldus aan uw Raad behoort de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden erkenningsbesluit te bevelen, daar de erkenning als beroepsfederatie van FEDERAUTO alsdusdanig een ernstig nadeel berokkent aan verzoekende partij, nadeel hetwelk een moeilijk te herstellen karakter heeft daar enerzijds mogelijks FEGARBEL aldus in haar voortbestaan zal worden bedreigd, doch anderzijds eens FEDERAUTO formeel wordt toegelaten tot de Hoge Raad voor de Middenstand en tot het Paritair Comité voor het garagebedrijf, waartoe de erkenning als nationale beroepsfederatie Fegarbel een vrijgeleide bezorgt, de sector, of minstens een deel van de sector, dewelke verzoekende partij tevens vertegenwoordigd, zal worden vertegenwoordigd door een organisatie die hiertoe niet aan de wettelijke vereisten voldoet en waartegen FEGARBEL als rechtmatige vertegenwoordiger van minstens een deel van de sector alsdan ook niets meer kan ondernemen.

¹ hierwij weze opgemerkt dat - en dit verklaart de partijdigheid waarnaar de kort geding rechter verwijst - de heer Schaetzen tegelijk voorzitter is van Federauto én van het Sociaal Fonds;

² De Directeur van het Sociaal Fonds is de directeur van de juridische dienst van Federauto en het secretariaat ervan wordt waargenomen door Federauto.

Federauto zal naar alle waarschijnlijkheid, zo de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit niet wordt geschorst, minstens gedurende de volgende 4 jaar ten onrechte deel uitmaken van het P.C. nr. 112 en op die manier rechtstreeks de werking, want de middelen, kunnen bepalen van FEGARBEL.

Tot slot nog een bedenking nopens het moeilijk te herstellen - karakter van de bestreden beslissing.

Feit is dat zo de thans bestreden beslissing niet wordt geschorst, FEDERAUTO aan de voorwaarden voldoet om toegelaten te worden tot het sociaal Fonds en tot het Paritair Comité nr. 112. Verzoekende partij beschikt weliswaar nog over de mogelijkheid om een eventuele toelating van FEDERAUTO tot deze organen nadien aan te vallen, met name op het ogenblik dat de hiertoe bevoegde overheid een beslissing zal nemen, doch zal alsdan niet meer kunnen aanhalen dat FEDERAUTO eigenlijk niet aan de hiertoe noodzakelijke voorwaarden voldoet met betrekking tot de vereiste van de representativiteit, om de eenvoudige reden dat door het thans bestreden besluit wordt bevestigd dat FEDERAUTO over de vereiste representativiteit beschikt daar zij anders niet kan worden erkend als nationale Beroepsfederatie.

Deze situatie is vergelijkbaar met het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een bijzonder plan van aanleg¹ : zo een bijzonder plan van aanleg een onwettige voorwaarde zou vastleggen (bijvoorbeeld een 'onwettige' afwijking van een gewestplan) dan dient te worden aangenomen dat het BPA een moeilijk te herstellen nadeel kan teweeg brengen om de eenvoudige reden dat de 'onwettige' afwijking van het gewestplan alsdan niet meer kan lijden tot de nietigverklaring, en a fortiori tot de schorsing van de tenuitvoerlegging, van de nadien te bestrijden bouwvergunning daar deze haar rechtsgrond vindt in de 'uitvoerbare' bepalingen van het B.P.A.²;

Eén en ander werd in de procedure G/A. 78.111/V-1522 ook duidelijk door het aangesteld

¹ Uiteraard onder voorwaarde dat het 'nadeel' voortvloeit uit de bepalingen van dit BPA en niet uit de af te leveren bouwvergunning of uit de uitvoering van de werken.

² Cfr. R.v.St., nr. 39.159, 3 april 1992 : 'Wanneer er geen enkele reden bestaat om eraan te twijfelen dat bij ontstentenis van de schorsing van de gewijzigde voorschriften van een bijzonder plan van aanleg, de geplande bouwwerken uitgevoerd zullen zijn wanneer die voorschriften later vernietigd zouden worden, dreigen de verzoekende partijen, die thans in een rustige residentiële wijk wonen en ten gevolge van het bestreden besluit hun omgeving grondig zouden zien wijzigen (...) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te ondergaan';

lid van het Auditoraat erkend waar hij stelt : '(...) Het standpunt van de tussenkomende partij (FEDERAUTO) kan niet worden gevolgd wanneer ze verklaart dat de vereiste representativiteit om zitting te hebben in de paritaire comités niet samenvalt met de representativiteit voor het interfederaal bureau of de Hoge Raad voor de Middenstand. Op grond van artikel 3, tweede lid, van de wet van 5 december 1968, dat hierboven is weergegeven, kan de Minister van Tewerkstelling immers ervan uitgaan dat de door de Minister van Middenstand erkende federaties representatief zijn. De tussenkomende partij kan bijgevolg, als ze bij de bestreden handeling de erkenning verkrijgt, voldoen aan het representativiteitsvereiste gesteld in artikel 42 van de wet van 5 december 1968. (...)';

Feit is dat in voorkomend geval de mogelijkheid bestaat dat de Minister van Tewerkstelling en Arbeid FEDERAUTO aanwijst om te worden vertegenwoordigd in het paritair comité en dat de Koning vervolgens de leden van dit comité benoemt;

Het is uiteraard niet omdat het ernstig moeilijk te herstellen nadeel zich nog niet heeft voltrokken dat de voorwaarden om een schorsing uit te spreken niet vervuld kunnen zijn;

De kans op het zich realiseren van een MTHEN volstaat. De verzoekende partij hoeft niet aan te tonen met een 100 % zekerheidsgraad dat voormeld MTHEN zich hoedanook of automatisch zal realiseren - een ernstig risico hiertoe volstaat evenwel;

Daarenboven heeft de erkenning van FEDERAUTO als nationale beroepsfederatie, onvermijdelijk als gevolg dat er een dubbele vertegenwoordiging wordt georganiseerd, nl. een rechtstreekse en een onrechtstreekse, hetgeen uiteraard bezwaarlijk door verzoekende partij kan worden aanvaard.

De regeling van artikel 19 van het K.B. van juni 1979 dat voorziet dat iedere afgevaardigde in een Interfederaal Bureau over één of twee stemmen beschikt naargelang het beroep is vertegenwoordigd door verschillende federaties of door één enkele federatie, biedt geen oplossing.

Immers de erkenning van FEDERAUTO, en het feit dat VEREMABEL en FEBELCAR hun individuele erkenning behouden, heeft tot gevolg dat voor de toekomst niet kan worden uitgesloten dat de verschillende 'politiek en financieel onafhankelijke beroepsgroeperingen die de diverse professionele branches binnen FEDERAUTO vertegenwoordigen' (sic FEDERAUTO zelf), elk hun eigen aanvraag tot erkenning bij de Minister kunnen indienen.

Op deze wijze komt de goede werking van het Interfederaal Bureau onvermijdelijk in het gedrang door precies de dubbele vertegenwoordiging (rechtstreeks of onrechtstreeks).

Meer nog, het feit dat één of meer van de onafhankelijke beroepsgroeperingen erkend worden als nationale beroepsfederatie houdt in dat zij in eigen naam kandidaturen mogen voorleggen voor de vernieuwing van de mandaten in de Paritaire Comités waarvan zij alleen of samen met andere verenigingen de patronale afvaardiging uitmaken. Dus niet alleen FEDERAUTO kan dan kandidaturen voorleggen, maar ook de andere erkende beroepsfederaties die al lid zijn van FEDERAUTO zelf.

Terloops weze het opgemerkt dat FEDERAUTO er ook niet voor terugschrikt de opvulling van deze mandaten te beschouwen als het uitzetten van 'pionnen' om de eigen belangen te dienen, tegen de geest in van de wetten betreffende de organisatie van de Middenstand en de Paritaire Comités.

Dat hiermede zowel het belang als de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel meer dan voldoende werd aangetoond";

2.2. Overwegende dat zij aldus stelt, samengevat, hetgeen volgt : Verzoekster wordt benadeeld en in haar werking en belangen zwaar geschaad doordat zij, op een feitelijk en juridisch correcte manier gemandateerd om de belangen van onder meer de garagehouders te vertegenwoordigen, geconfronteerd wordt met een erkenning van een concurrerende beroepsvereniging, die niet aan de wettelijke erkenningsvoorwaarden voldoet en dus in feite de haar toegekende rechten niet zou mogen uitoefenen, maar desondanks zitting zal hebben in het Interfederaal Bureau nr. 4, dat belast is met het geven van adviezen en het doen van voorstellen met betrekking tot de vertegenwoordigde beroepen, en die in dezelfde sector actief is en dezelfde beroepsgroepen zal kunnen vertegenwoordigen; de erkenning is het enige middel om te worden erkend als representatief voor de sector met het oog op de aanstelling van afgevaardigden van de werkgeversorganisaties bij het paritair comité (P.C.) nr. 112; verzoekster zal van deze erkenning gebruik maken in de lopende burgerlijke procedures en om rechten op te eisen ten nadele van FEGARBEL zowel met betrekking tot haar vertegenwoordiging in het P.C. nr. 112 en in het in dat kader opgerichte Sociaal Fonds als met betrekking tot het aan haar laten uitbetalen van gelden door dat Fonds; zij zal, bij niet-schorsing, naar alle

waarschijnlijkheid vier jaar lang ten onrechte vertegenwoordigd worden in het P.C. en het Sociaal Fonds, en aldus rechtstreeks de werking en de middelen van verzoekster beïnvloeden; zij bekomt aldus van de Minister wat zij via de rechter niet bekwaam; tussenkomende partij krijgt, bij niet schorsing, aldus op onregelmatige wijze medebeslissingsbevoegdheid in deze organen en een vrijgeleide de sector of een deel van de sectoren die ook verzoekster vertegenwoordigt, te vertegenwoordigen zonder aan de wettelijke erkenningsvoorwaarden te voldoen die nochtans een waarborg vormen ter bescherming van de sector en zonder dat verzoekster als wettelijke vertegenwoordiger van die sector er iets kan tegen ondernemen; verzoekster wordt aldus in haar voortbestaan bedreigd; verzoekster kan weliswaar de toelating tot het P.C. en Sociaal Fonds aanvechten, maar kan dan de representativiteit niet meer betwisten omdat deze door de erkenning vaststaat; het is bijgevolg deze erkenning die de oorzaak is van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; bovendien dient niet aangetoond dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich hoedanook of automatisch zal realiseren; een ernstig risico volstaat; er is in ieder geval de dubbele vertegenwoordiging die verzoekster niet kan aanvaarden; de regel dat iedere afgevaardigde in het Interfederaal Bureau over één of twee stemmen beschikt naar gelang het beroep door één of meer federaties is vertegenwoordigd, lost dit probleem van dubbele vertegenwoordiging niet op; er is ook het risico dat de diverse professionele organisaties binnen tussenkomende partij een eigen erkenning vragen; allen zullen zij dan vertegenwoordigd zijn en kandidaturen kunnen voorleggen voor de paritaire comités;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, samengevat, dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangetoond aangezien de rechtstoestand van verzoekster niet wordt gewijzigd en zij zoals

voordien de rechten van haar leden op gelijke wijze kan behartigen en verdedigen, dat de bestreden beslissing verder geen weerslag zou hebben op de hangende burgerlijke gedingen, dat minstens enig nadeel zou goedge maakt worden door een annulatiearrest, waardoor partijen terug in de oorspronkelijke toestand worden geplaatst, en de erkenning niets wijzigt aan de door verzoekster, na haar afscheuring uit de tussenkomen de partij, gewenste eigen koers;

2.4. Overwegende dat de tussenkomen de partij stelt dat verzoekster na de bestreden beslissing blijft beschikken over dezelfde rechten als voorheen, dat zij immers haar eigen leden blijft vertegenwoordigen in het interfederaal bureau nr. 4, ook al is dit in strijd met de voormelde beschikking in beroep van 19 juni 1998, dat de vertegenwoordiging in het paritair comité waar het om te doen zou zijn, het gevolg is van een afzonderlijke beslissing, genomen door de minister van Arbeid en Tewerkstelling waarbij de erkenning niet inhoudt dat men per se ook vertegenwoordigd dient te zijn in het paritair comité;

2.5.1. Overwegende dat vooreerst dient vastgesteld dat de bestreden beslissing enkel een erkenning inhoudt van de tussenkomen de partij als nationale beroepsfederatie en de "opname" ervan in het interfederaal bureau nr. 2 met twee afgevaardigden; dat zij voor de verzoe kende partij niet tot gevolg heeft dat deze haar hoedanigheid van erkende nationale beroepsfederatie bij het interfederaal bureau nr. 4 verliest, waarin zij vertegenwoordigd is door twee afgevaardigden; dat er voorts moet op gewezen worden dat de bevoegdheden van het interfederaal bureau zeer beperkt zijn, namelijk het geven van adviezen en het formuleren van voorstellen over problemen die het beroep aanbelangen, en dat geen

wettelijke of reglementaire bepaling het aantal beroepsfederaties beperken die kunnen worden erkend om zitting te hebben in het interfederaal bureau; dat integendeel uit artikel 19 van het koninklijk besluit van 4 juni 1979 kan afgeleid worden dat een beroep door verschillende federaties kan worden vertegenwoordigd; dat blijkens het verslag in de zaak G/A. 78.111/V-1522 het interfederaal bureau nr. 112, ingevolge de in die zaak bestreden beslissing, samengesteld was als volgt : Fabrimetal; Nationaal Verbond der Metaalverwerkende Bedrijven; Federauto; Fegarbel; Federvelo; Fédération belge des deux-roues; Fédération belge de la carrosserie et des métiers connexes; dat verzoekster niet aanvoert, laat staan aantoonst, dat de erkenning van de tussenkomende partij een fundamentele wijziging in het evenwicht bij het interfederaal bureau aanbrengt in zoverre de afgevaardigden van FEDERAUTO de plaatsen innemen van de effectief en stellig ontbonden COMAUBEL, oprichtster van FEDERAUTO met FEGARBEL en FEBELCAR, noch dat verzoekster, die nooit beschikte over een absolute meerderheid, door de bestreden handeling in een minder gunstige situatie terechtkomt; dat niets er immers aan in de weg staat dat bij eventuele stemmingen, de andere vertegenwoordigde federaties, nu zowel als voorheen, hun stemgedrag op elkaar afstemmen en dat de verzoekende partij zich in de minderheid bevindt; dat bovendien erop dient gewezen dat de opneming van de tussenkomende partij in dit bureau aan verzoekster geen rechten ontnemt en haar niet belet er de bevoegdheden uit te oefenen die haar uit hoofde van haar erkenning toekomen; dat niemand echter kan beweren voor eens en altijd de enige of de belangrijkste vertegenwoordiger te zijn van een beroep; dat het tot de essentie zelf van het grondwettelijk beschermde verenigingsrecht behoort dat een andere vereniging eveneens activiteiten uitoefent in een zelfde sector, zich aandient als representatief en poogt te worden erkend om zitting te hebben in een raadgevend orgaan; dat verzoekster dan ook niet aantoonst dat de

erkenning van de tussenkomen de partij in dit interfederaal bureau voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

2.5.2. Overwegende dat volgens het verslag in de zaak G/A. 78.111/V-1522 de verzoekende partij, met toepassing van een ministerieel besluit van 21 maart 1994 als werkgeversorganisatie over 6 vertegenwoordigers (en 6 plaatsvervangende vertegenwoordigers) beschikt in het paritair comité nr. 112, terwijl COMAUBEL, ontbonden en overgenomen door FEDERAUTO, over 2 vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers beschikt; dat alhoewel de bestreden erkenning krachtens artikel 3, tweede lid, van de CAO-wet tot gevolg heeft dat de minister van Arbeid ervan kan uitgaan dat de erkende federatie representatief is, in verband met de werking van dat paritair comité en de door verzoekster aangevoerde schade dient vastgesteld dat het aangevoerde nadeel zich alleen zal voordoen in zoverre de minister van Arbeid de tussenkomen de partij (en alleen haar, met uitsluiting van verzoekende partij) aanwijst om te worden vertegenwoordigd in het paritair comité en in zoverre de Koning vervolgens de leden van dit comité benoemt; dat, alhoewel het mogelijk is dat de mandaten in het paritair comité worden of werden herverdeeld, verzoekster niet aantoon t dat de minister van Arbeid ervan zal uitgaan dat de bestreden handeling hem ertoe noopt alle mandaten voor Federauto te beschermen; dat het bestreden besluit met die beslissing, gebaseerd op een evaluatie van de representativiteit, niets heeft uit te staan; dat het risico mandaten te verliezen niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt door de bestreden beslissing kan worden aanzien, aangezien dit risico uiteraard bestaat in elk orgaan waarvan de samenstelling kan variëren naar gelang van de op grond van de evaluatie van de representativiteit gedane keuzes; dat ook het feit dat andere vertegenwoordigers van dezelfde sector in het paritair comité zitting zouden hebben op zich

geen ernstig nadeel voor verzoekster vormt, die, nog steeds erkend door de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen, evenzeer als de tussenkomende partij, aanspraak kan maken op mandaten bij het paritair comité; dat er echter geen recht op een monopolie is; dat, zoals gezegd, het eigen is aan elke regeling waarin de representativiteit als grondslag voor de wettigheid ervan dient, op een dag een andere organisatie te zien opdagen die zelf ook beweert representatief te zijn en poogt mandaten te verkrijgen in een wettelijk opgericht orgaan; dat het standpunt van de verzoekende partij, wat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft in verband met de samenstelling van het paritair comité nr. 112, dan ook niet kan gevolgd worden, aangezien dit risico niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden handeling, die weliswaar de vertegenwoordiging van de tussenkomende partij vergemakkelijkt door de erkenning van de representativiteit, maar geen enkel automatisch gevolg heeft voor de samenstelling van het comité dat de goedkeuring vereist van andere administratieve rechtshandelingen, die op zich vatbaar zijn voor beroep; dat men verder er, zonder aan de administratieve overheid vermeende bedoelingen toe te schrijven, niet kan van uitgaan dat verzoeker eerst elke representativiteit in het paritair comité zal worden ontnomen en vervolgens de uitoefening van de representativiteit, er voor de verzoekende partij rampzalige gevolgen zal hebben, dit alles enkel ingevolge de bestreden erkenning;

2.5.3. Overwegende dat inzake de samenstelling van de Hoge Raad verzoekster niet specifiek vermeldt welk nadeel zij leidt door de bestreden beslissing, die deze samenstelling niet rechtstreeks wijzigt; dat de vertegenwoordiger en de plaatsvervanger van het interfederaal bureau in de Hoge Raad van rechtswege de voorzitter en de ondervoorzitter van het bureau, verkozen door het bureau zijn; dat dit een eigen beslissing is waartegen

verzoeker geen kritiek formuleert (los van de vraag of dit niet tot de bevoegdheden van de arbeidsrechtbanken zou behoren);

2.5.4. Overwegende dat, wat het risico op gebruik van de erkenning in de burgerlijke rechtspleging betreft, het slechts om een eventualiteit en loutere hypothese van verzoekster gaat, zonder dat dit risico concreet wordt omschreven; dat verzoekster verder niet aantoont hoe de tussenkomen partij op grond van de bestreden beslissing rechten zou kunnen opeisen ten nadele van verzoekster; dat, los van de vaststelling dat het aldus gaat om theoretische beschouwingen die niet concreet worden ondersteund, dient opgemerkt te worden dat de minister uitdrukkelijk bevestigde dat de vertegenwoordiging van FEGARBEL ongewijzigd blijft; dat het feit dat een concurrerende vereniging optreedt, zoals gezegd, geen enkel recht van FERGARBEL schendt, terwijl de beweerde onwettigheid geen nadeel is maar een middel; dat dit ook geldt voor het ingeroepen nadeel van dubbele vertegenwoordiging; dat, wat het financiële risico betreft met betrekking tot het beheer van het sociaal fonds, dient vastgesteld dat de bestreden beslissing dit beheer niet rechtstreeks wijzigt en dat de rechterlijke beschikking van 27 november 1997 het verbod oplegt enige betaling te doen zodat dit risico niet bewezen is; dat verzoekster niet aantoont dat dit risico meer is dan een financieel, en dus herstelbaar nadeel; dat verzoekster tenslotte wel stelt, maar om de voornoemde redenen niet aantoont hoe zij in haar voortbestaan wordt bedreigd door de bestreden beslissing, aangezien haar rechten onaangetast blijven, te meer daar in een beschikking van 19 juli 1998 het hof van beroep verbod oplegt aan FEGARBEL "handelingen te stellen die strijdig zijn met de verbintenissen die opgenomen werden in of voortvloeien uit het protocol-akkoord van 20 januari 1994 en om daden te stellen die indruisen tegen de beslissingen die door haar buitengewone algemene vergadering van

22 januari 1994 met eenparigheid van stemmen werden getroffen inzake haar vereffening", dit alles op straffe van een dwangsom van 250.000 BEF per vastgestelde inbreuk vanaf de vijfde dag na betekening van het arrest, zodat verzoekster in feite verplicht is zich (eventueel opnieuw) te ontbinden en te vereffenen;

2.6. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Koninklijke Federatie der garagehouders van België in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig mei 1900 negenennegentig,
door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.